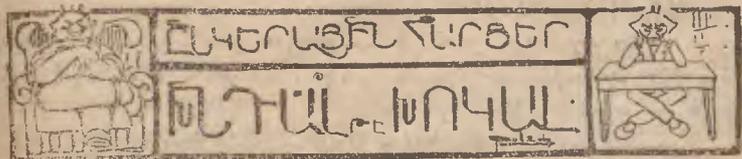

ՏՆՕՐԸ
ՄԱՐԷԳՐԱՊԵՏ
ՄԵՆՈՒՆ
ՎԵՍԵ
C. P. 490
BUCAREST
FUNDATION
MAGHOU
L. 200.
S. A. 1925
Y. 1925
L. 1925

MEGHOU
REVUE
HUMORISTIQUE
ARMENIENNE
DIRECTEUR
REDACTEUR EN CHEF
MEGHOU
ADRESSE
C. P. 490
BUCAREST

ԱՎԵՐԱՅԻՆ ՆԱՐՅԵՐ
ՄԵՆՈՒՆ
ԵՐԵՎԱՆԻ 10 ՆՈՅԵՄԲԵՐ 1925

Պէտք է խնդայ :
Պէտք է խնդայ, վասն զի չըջանը որուն մէջ կապ-
րի մարդկութիւնը այսօր, միմիայն հեղանայ կարծէ :
Հայ Ազգը չ'ունեցաւ իր երազած խաղաղութիւ-
նը, բայց մեր երազները փճացնողներու կարծեցեալ խա-
ղաղութիւնն ալ խախտուա հիման վրայ է :
Թո՛ղ անոնք ամէն օր դաշնագրութիւն ստորա-
գրեն, մենք շատ տեսնք ստորագրութիւններուն արժէքը :
Վեց դարէ ի վեր աշխարհի գլխուն փրօզիւրիւ-
պէրս գարցոյ Ֆէսի փորձանքը, միշտ բողբոջու է :
Քէմալականները՝ Քրիստոնեայ աշխարհի աչքին
մոտիք փչելու համար, Ֆէսը նետեցին, բայց անդին՝
Ապտիւլ Քէրիմի Ֆէսը. Յայտայ թագաւորին Քիւլանը, ու-
րիշ օր մը Մէքքէի էմիրին փաթթոցը չը պիտի դադրին
կրակ տեղացնել Եւրոպայի գլխուն :
Սե ծովի փոթորիկները միշտ սպառնազան են :
Միջերկրականը չէ՛ հանդարտած :
Խաղաղական Ովկիանոսը հետու է աշխարհի խա-
ղաղութիւն պարզելիէ :
Պայգանները միտիթարիչ չեն :
Յունաստան միշտ «Մէղայի Իտէա» ի ետեւն է :
Ամերիկա հեղձուցիչ կազ կը հնարէ . . . . .
Վերջապէս տիեզերական մշուշ մը՝ որուն մէջ
խնթնալը բան մը չէ՛ եթէ մարդ . . . . . խնդայ ու հեղ-
նել չգիտնայ :
Ահա թէ ինչու՞ մենք հրատարակեցինք Մեզուն . . .

ՄԵՆՈՒՆԻ ՈՒՂՂՈՒԹԻՒՆԸ

Մեր թերթի ուղղութեան անգիտակ մէկը՝ ԾԻԱ-
ԾԱՆ ստորագրութեամբ յօդուած մը զրկած է մեզի : Հեղ-
ինակը չենք ծանօնար բայց զիտնել կու տանք թէ՛ ոչ
" ք ի ր ա լ ու լ զ ու լ ն ի ա ն ո ր ա ս ո ր
ա ն հ ա տ ա կ ա ն ո լ թ հ ա ն վ ե ր ա բ ե ր ե ա լ
ի ն գ ի ր ն ե ր ը գ ր չ ի խ ա ղ ա լ ի ք ը ն ե լ ու :
Ճարբեր հարց է մէկու մը հասարակական կեանքն,
գործունէութիւնը քննադատել, սակայն զօքանչի, հարսի,
ազգական հարցեր քրքրել, ընտանեկան կեանքը խճրճել, թէ
ինչ կուտէ, ինչ կը խմէ, ո՞ր կողմէն կը պառկի, ո՞ր կող-
մէն կարթննայ, այս տեսակ զրականութիւն ընել փափա-
քողներուն կը յանձնարարենք գիմել Ս. Փրկիչ Ազգ. Հի-
ւանդանոցի, յիմարական բաժնին մէջ րօպուելիք խմբա-
գրութեան : «Մեզու»ի ուղղութեան հակառակ է :

ԿՍՐՃ ԽՕՄՔԵՐ

Քէմալական արշաւանքը
շատ սուղի նստաւ մեզի՝ Հայ-
երուս : Ասիկա հատկապէս հա-
մար, ո՛չ Մոսկոֆեան նախա-
քահանայի բարձր իմացակա
նութիւնը և ո՛չ ալ Սամսոն
Արժրունիի գործի մարդու հան
զամանքը ունենայ պէտք է :
Միայն թէ խոստովան-
նինք որ Մութաֆա Քէմալ
մեծարդոյն ճառարութիւնը մա-
տոյց. Հայ մամուլը տարա-
ծելու համար ի չորս հողմու-
նս աշխարհի :
Ասիկայ բարենիչ մըն է
Միլի կատարութեան որ
թէ Թուրքոյ մէջ խափանել
ջանալով Հայ մտաւարակա-
նութիւնն ու մամուլը, պատ-
ճառ եղաւ որ անիկա օւելի
ուժգին տարածուի . . . . . Բա-
րենիչ մը նաև Հայ մտաւո-
րականին օր չգիտեր յուսա-
հատիլ :
Գալով այս նոր երեցող
թերթին, որուն հրատարակ-
չայ անսովորաբար աշխա-
տակցութիւնս բերելու (ինք-
զինքը զոյգելու նոր ձև մըն
է ասիկա) համբերութիւն կը
մաղթեմ տիրոջը որ ազատ
գործ մը ունենալով հանդէրձ
դեռ վազ չէ անցեր Հայ գրա-
կանութիւնը ու օրգիծանքը
ձանկեցնելու իր սկզբնային :
Բայց լրագրութիւնն ալ ար-
դէն մ'որութիւն մըն է գիտե-
մ'որութեան, խաղամոլութեան
ծխամոլութեան, կիսամոլու-
թեան և միւս բոլոր մոլու-
թիւններուն պէս, ուրկէ մարդ
որչափ ջանայ հեռանալու,
այնքան կը միոճի խորը, մո-
լութիւն ուրկէ հեռի պահէ
Աստուած թշնամիս և մանա-
ւանդ բարեկամներս . . . . .
Լ. ՇԱԹՐԵԱՆ

Տ Ո Մ Ս Ե Ր

Ե Լ Ք Ը
Ատենէ մը ի վեր գան-
գատներ կը հասնին մեզի, Հայ
Օրիորդներու և Պարոններու
կողմէ :
Պարոնները կը գանդա-
տին թէ Հայ ազգիկը իրենց
չի հաւնիր. դրամ կ'ուզէ,
բնակարան կ'ուզէ, չգիտեմ
դեռ, ինչ սուաւելութիւններ
կ'ուզէ :
Օրիորդները իրենց կար-
գին կը դատափեան հայ տը-
գան օր օտարութիւններու ետե-
ւէն կ'երթայ, դրամով խոտ
աղջիկ կը փնտտէ, զարգացած
կ'ուզէ, և այս բաները օտար
աղջիկէն չի պահանջեր . . . . .
Պարոնները ասոր դէմ
կ'առարկեն թէ օտարութիւնը
դրամ չանիլ գիտեն, ամուսի-
նի վրայ գուրգուրալ, զայն
չոյցի գիտեն, Ֆիլիթ գիտեն,
խի հայ աղջիկը պող է, քառու-
նի կ'երթի է, սիրաշահել չի
գիտեր . . . . .
Օրիորդները կը պատաս-
խանեն. — Հայ տղան օտարին
քով կը սմքի, կաթը թափած
կատուի պէս խեղճ կը կենայ,
հաճոյակատար կ'ըլլայ իսկ երբ
հայ աղջիկ է դիմացինը, պա-
հանջկոտ կը դառնայ, քաղա-
քաղարութիւնը մէկդի կը դը-
նէ, և, հօրը տունը չտեսած-
ները կը պահանջէ անկէ, իսկ
երբ քիչ մը կտարտուի հայ
օրիորդս, անբարոյականի տեղ
կը դնէ գոյն :
Ուր է երբը այս անելին . . . . .
Կ. ՊԵՏՈՒԿ
Ծ. Խ. — «Մեզու» յաջոր-
դական թիւերը կարդացողնե-
րը այս անկէն չէնք չնորթ
դուրս գալու միջոցները պի-
տի գտնեն :

ԴՌՆԵՐԸ ԲԱՏԵՐ

Ու եղաւ որ դռները բաց-
ուեցաւ և Մեղուն ներս մտաւ:

Պատմեմ նախ թէ ինչպէս
կատարուեցաւ դռնաբացի ա-
րարողութիւնը:

Անցեալները Գ. Ա. ստո-
րագրութեամբ յօդուած մը
երեցաւ ձեռք Արշալոյսի մէջ:
Թերթը չունիմ տեղանիս վրայ
սակայն սապէս բաներ մը
գրուած էին:

— Դռները բացէք, պե-
տական գաղտնիք մը չկայ,
ինչու՞ ժողովները կը կատար-
ուին գոց դռներու տակն, երբ
դանակը ոսկորին հասնի, այն
ատեն միայն կ'իմացնեն ժո-
ղովուրդին թէ Արշալոյսը 400
հազար լէյ պարտք ունի և այ-
լն և այլն . . . :

Բողոքը արդիւնաւոր ե-
ղաւ, մանաւանդ երբ յաջորդ
շարժու «Արարատ» սա ձև
կարտայայտուէր:

Confratele nostru „Nor-
Arşalouys“ publică un judi-
os articol semnat de K. A.
și invită diferite instituții
naționale, să nu mai închidă
ușile sălilor de consiliu . . . :

Այս թիւը տաք տաք հա-
սաւ Միխայիլ Ես. քուին ձեռքը,
երբ թաղականութեան ժողո-
վին կը նախագահէր:

Կարգաց վերջիչեալ տո-
ղիքը, և բացազանչեց. — Իրա-
ւունք ունի մեր ընկերը, կ'ա-
ռաջարկեմ բանալ, ոչ միայն
դռները, այլ նաև պատու-
հաններն ալ:

Միւս ժողովականները ևս
համամիտ գտնուելով, բաց-
ուեցան դռները և առաջին
թափով ներս թռաւ Մեղուն
և ներկայ եղաւ պատմական
նխատի մը:

— Աս ինչ բան է եղբայր
կը գոչէր նախագահը ջղայնո-
տա՞ծ, թերթերը պայքար կը
մղեն մեզի դէմ:

— Ես նու ջրէտ, սոմնու-
լէ բրէշտիւթ, պատասխանեց
Գ. Ա. պաղարիւնով, մինչ
միւս ժողովականները, պիչ
պիչ կը նայէին իրենց՝ միակ
Հայերէն հասկցող ընկերոջ ե-
րեսը:

— Բո՛ւ՛մ նու ջրէզ ըսաւ
Միխայիլ Ես. քու. աւոր աչքին
առջև դնելով, տեղական թեր-
թերու վերջին թիւերը:

Ակո՛ղքը քթին ա՛ցնել
յետոյ, ակնարկ մը նետեց Դ.
Ա. անոնց վրայ և սկսաւ խն-
դալ, քահ, քահ, քահ . . .
բայց հոս գրուած բաները
հասկցող կա՛յ ձեր մէջ:

— Անչուչտ մի:
— Ուրեմն ինչէ՞ն գիտէք
որ թաղականութեան հակա-
ակ բաներ գրուած են, մե-
զա՛յ մեզա՛յ . . . :

— Մեզի այդպէս ըսին . . .
— Եթա՛յ ինչ ըրեր էք էն-
տիմ, ատանկ բան գրուած չէ:
— Կը հաճի՞ք թարգմա-
նել սա գրուածները:

— Սիրով: Ու տեղական
թերթերէն մին ձեռքը կ'առնէ
ուր սապէս բաներ մը գրուած
էին: «Ժողովուրդին անտար-
բերութեան երեսէն եկեղեցոյ
բակէն ներս սարթող թաղա-
կանութիւնը . . . »:

Եւ կը թարգմանէ «Պուք-
րէշի Հայ գաղութը հազար
պաղատանքով յաջողեցաւ ըն-
դունել տալ իր ինդրանքը
անոնց, և ահա անձնու իրա-
քար ու ազգատիրութեան ըզ-
գացումներէ . . . »:

Նախագահը. — Ես ամ
սուսցնուեմ քը Պարոյր է
պուն պայտթ . . . մայ տէ-
րութէ:

Թարգմանիչը կը շարու-
նակէ կարգալ տեղական միւս
թերթը:

Արդի թաղականութեան
միակ գործունէութիւնը եղաւ
վեց ամսուան մէջ տուղինա
մը ցից տնկել եկեղեցոյ բակը
եւ այս ճշմարտութիւնը բմ-
րունելու համար Չինացի կամ
ձարոնացի ըլլալ պէտք չէ:

Եւ կը թարգմանէ: «Ար-
դի թաղականութեան գործու-
նէութեան արձագանքը Չինու
և ձարոնի ճամբով Հնդկաս-
տան հասած է: Եթէ ազդը
լուէ, եկեղեցոյ բակին մէջ
տնկուած ցիցերը պիտի ազա-
ղակեն . . . »:

— Աչու՛ւր գոչէ նախա-
գահը, ուրախութենէն վեր
վեր ցատկելով, ու լուսանդ-
ներ տեղացնել յետոյ իրենց
սխալ տեղեկութիւններ տու-
ողի մը հասցէին, կը բացա-
զանչէ՛ ՛՛ը թրակաւքը Բրին-
թիլէ Պ տուրեան, սարաքու
մունչէ՛ չէ՛ բէնթրու նոյ . . . :

ՄԵՂՈՒ

„ԵԱՆ“ ՄԱՄՆԻԿԻՆ ՓՈՐՁԱՆԲԸ

Վերջերս Ռուսմանական շոգենաւով, պտոյտ մ'ընելու
համար, խումբ մը Ռուսէն ծանօթ անձնաւորութիւններ
Կ. Պոլիս կը մեկնին:

Երբ Ղալաթիոյ քարափը կը հասնին „Իւնեվերսուլ“ի
Տնօրէնր Բ. Սթէլիան՝ որ անոնցմէ առաջ Պոլիս դացած
էր անտիջապէս շոգենաւ կը վազէ իր հայրենակիցները
տեսնելու համար և երբ կը ճանչնա զանոնք կը գոչէ՝ — Ի
սէր Աստուծոյ դուրս չելլէք շոգենաւէն, կը ձերբակալուիք:
— Ինչու՞:

— Ես Սթէլիան կոչուելուս համար Հայ կարծուելով
բանտարկուեցայ և խնդիրը պարզուեցաւ: Թուրք ու-
տիկանները կը պահանջէին որ անպայման Հայերէն կամ
Թուրքերէն խօսիմ, չէին ուզեր հաւատալ թէ „Եան“ կոչ-
ող մէկը կրնայ Հայերէն չգիտնալ . . . :

— Ես ալ Հայ չեմ, և Հայերէն չեմ գիտեր ըսաւ
Ռուսէն երկաթուղիներու ընդհ. Տնօրէն Սթ. Բրէթօր-
եան որ շոգենաւին մէջն էր:

— Ես ալ ձոյնեց Կօկա Օքթաւեան խումբին մէջէն:
— Շի եօ՛, չի եօ՛ կը գոչէին անդիւն ժէնէրայ Բատ-
եան, Փաստարան Լօրետն, Բօր Թրակեան, Մ. Նօհինեան
և Փրէֆ. Վօրձեան:

„Ունիվերսուլ“ի Տնօրէնը տխմելով որ շոգենաւին
մարդիկը ամէնքն ալ „Եան“ ունեցող Ռուսէններ են հա-
մողեց զիրենք Պուրէշ վերադառնալ, առանց ցամաք
ելլելու . . . :

ԱՅԼ ԱՌԱՎ ԼՈՒՍՂՈՒՔ

Ամերիկայի մէջ ալ Տօքթ. Ճազարեան անուն մէկը
տուղանքի ենթարկուած է, փայտի իր վկայականին մէջ
բծիչկ Ճազարեան գրուած է եղեր, մինչդեռ ինք իր դաս
վրայ կախած ֆիրման վրայ գրած է պարզապէս „Տօքթ.
Ճազար“: Ամերիկայի ստիկանը տեսնելով „Եան“ի կորու-
տը դատարան կառաջնորդէ Տօքթօրը:

Այնպէս որ „Եան“ մասնիկը փորձանք կը դառնայ,
թէ ունեցողին և թէ՛ չունեցողին գլխուն:

„Մ Ե Ղ Ո Ւ“ Ի Պ Ա Յ Մ Ա Ն Ն Ե Ր Ը

Թերթիս ճակատը գրուած 200 լէյ բաժանորդազինը .
Լուսնին մէջ բնակող ընթերցողներու յատուկ է:

Ռուսմանիոյ համար եռամսեայ 30 լէյ կանխիկ:

„Մեղու“ին զրամագուլար՝ ընթերցող հասարակու-
թեան բաժանորդազինն է: Արդ՝ եթէ մեր ընթերցողները
կը փափաքին որ մենք կարողանանք շարունակել հրատա-
րակութիւնը Ռուսմանիոյ Հայոց այս անդրանիկ Երգիծա-
թերթին, թող փութան մեզ ուղարկել անտիջապէս իրենց
եռամսեայ բաժանորդազինը:

„Մեղուն պիտի հրատարակուի առ այժմ տար օրը
անգամ մը, այսինքն՝ իւրաքանչիւր ամսոյ 10 ին, 20 ին
և 30 ին:

Անտիջապէս ծաւալը կրկնապատկելով շարաթաթեր-
թի պիտի վերածենք. եթէ ընթերցող հասարակութիւնը
բաժնէ մեր այս փափաքը:

„Մեղու“ին պիւտձէն չնկեր որ 30 լէյ գանձելու հա-
մար մասնաւոր հուսաբիչ մը վարձելով, Ռուսմանիոյ չորս
կողմը վազցնենք:

Կը փափաքինք տեսնել հասարակութիւն մը որ թատ-
րանի կիշէն առնէ իր տոմսակը ու չսպասէ սր արթիտ-

ն կրր քծնին խանութներու ասփե: Եոյնպէս կր փափա- քինք տեսնել ընթերցող ժողովուրդ մը որ ինքնաբերաբար զրկէ իր բաժանորդագիրն ու մտածէ թէ զրաշար, տղա- գրիչ, մեքենաւար, օրը օրին աշխատութեան վարձք կտրասնն, փասնդի մեզի պէս . . . ստամոքս ուննին:

Փորձ մըն է որ կ'ընենք: Աստուած չամչցնէ:

Հետեւաբար անոնք որ կր փափաքին կարողալ «Մե- ղուէն», թող բարեհաճին համակերպիլ այո պայմաններուն: Հակառակ պարագային ս'վ որ ալ ըլլայ անձնաւորութիւնը պիտի դադրեցնենք թերթի առաքումը, փասն պի «Մե- ղու» ի հրատարակութեան նիւթական ակնկալութիւն չու- նինք, բայց Հայր Պատուրեանին և Պարոյրին նման Յէ- տայիութեան ընկու ալ ընաւ տրամադիր չինք:

ՏԵՌՐԵՆՈՒԹԻԻԿ

«Մ Ե Ղ Ո Ի» Ի ԱՌԱՋԻՆ ԹԻԻԸ

Նկատելով որ «Մեղու» հրատարակութեան առթիւ տեղական թերթերու մէջ երեցող զեկոյցը կրնայ ամէն ոք կարգացած չըլլալ, հետեւաբար փորձի համար բոլոր մեզի ծանօթ անուններուն զրկեցինք:

Անոնք որ չեն ուզեր բաժանորդագրուել թող բարե- հաճին երկտողով մը լծացնել:

Հակառակ պարագային ստիպուած ենք իրենցմէ բա- ժանորդագրին պահանջել:

ՇՆՈՐՀԱԿԱՆՈՒԹԻԻՆ

Մեր խորհին շնորհակալութիւնները կը յայտնենք «Նոր Արշալոյս» և «Երկիր» թերթերուն «Մեղու» ի հրա- տարակութեան առթիւ յիշեց ըրած յայտարարութեանց համար:

Հ Ա Մ Ը Փ Ա Խ Ա Ի . . .

- Համը փախաւ, ալ թուրք կնոջ
- Քանի բացաւ երնսը,
- Ծաղիկ մը, չէ, ալ ան բողբոջ
- Ու չի յոյսը մեր «Ես»ը:
- Հանեց նետեց իր սաւանը,
- Փէչէն փոխեց զխարկով,
- Պոլիս Պիթիս ու սա վանը,
- Կը պարծենան նոր վարկով:

- Ափսո՛ս սակայն անհետացաւ,
- «Անծանօթի հրապոյր»
- Քերթողներու վիշտն ալ մեծցաւ,
- Ալ քողի տակ չի՞ք համբոյր:

ՔԱՐՄԻՆ

Ձ Ո Ւ Ա Ր Ճ Ա Լ Ի Ք

ՓՈՔՐԻԿՆԵՐՈՒՆ ԿՈՒԻԻԸ.— Ծօ. անառակ, ինչո՞ւ ապտակեցիր քոյրիկդ:

— Հայրիկ, Աղամ ու Եւա կը խաղայինք կոր, խն- ձորին ամէնքը ինք կերաւ:

Մէքցիան՝ ոստիկանտպետին կը բերէն կորուած 4— 5 տարեկան մանուկ մը:

— Երբ առտուն տունէն մեկնեցաք, ինչո՞ւ մայրիկիդ փէչէն չի բռնեցիր որ ասանկ փողոցները չի կորսուէիր:

— Գնչ ընեմ, մայրիկիս փէչերը այնքան կարծ էին որ չի հասայ . . . :

ՄԻՐՈՒՆԻՆ ԵՒ ԻՐ ՍԵՒ ԲԱՆՏԸ

Մարդիկ աշխարհի որ անկիւնն ալ երթան բախտեր- նին միասին է:

Միրունինն Ռուսա՛նիա փախաւ Պոլսոյ Արշին Մալ- ձիներէն օծիկը ազատելու համար, բայց անա իր ետեէն կը հասնի Ղազարեան ու կսկսի ներկայացնել Արշին Մալ Արանը:

Մեր գեղարուեստատէր բարեկամը սրբապղծում կը նկատէ այս բանը ու կը գոչէ:

— Ես այս Տաճարը, Հ ա յ ա ն ն եր ու և Ս ի ւ - լ է մ ա ն ն եր ու համար չեմ կանքնած, դուրս ե- լէք սրկէ, չո՛ւտ, որքան կարելի է: Իսկ դուն Ղազար- եան հանկ վրայէգ սա Եսեսոսի Պատմութեանը, և փոխա- նակ բեմը լղրճելու . . . Լուստրաճիութիւնը ըրէ:

Բօֆտիմ . . .

Եթէ խնդիրը հոս վերջանայ լաւ:

Ենթադրենք պահիկ մը տիկին Միրունչ, թելադրուե- լով «նաւասարդ» ի քաջալերական տողերէն, համազէր իր պատուական կէսը, (խօսելու ձև մըն է աս, ապա թէ ոչ Ղազարեան տիկին Միրունչին չորս անգամն է ս'չ թէ կէսը) ու երկուքը միասին փառաւորապէս տեղա- ւորուէին Քայէա Վիթթօրիս՝ չքեղ Լուստրաճի մը խա- նուղ մը և սկսէին ներկել մեր Գոյանձեանին կօչիկ- ները, որ իրր փաճառական՝ հարսւտութեան ետեէ վազելու սկսած օրէն ի վեր պէտք է հաստատուն և փառաւոր կօչիկներ ունեցած ըլլայ . . . :

Հարցը ասով չի վերջանար:

Կարգացէք «Մեղու» ի օրուան հեռագիրները: Մեր արուեստատէրները՝ Ա մ ա թ է օ ս կամ Բ ր օ Ֆ է - ս ի օ ն է Լ, պինդ փակած են ԱրշինՄալ Արանին օծիկէն:

Ի՛նչ: Արդեօք անոնք կուզեն անպայման թոքախտի ենթարկել Միրունին:

Անչուչտ ոչ:

Ուրեմն ի՛նչ է կոնտոն և Ոտաչնիթոն, Արշին Մալ Արան ներկայացնելուն զազտնիքը:

Պատասխանը շատ պարզ է:

Ընդհ. պատերազմին յաջորդող տարիներու անա- րոյ վիճակը, աշխարհի ներքեը վրան բերաւ: «Թան» ի ու «Թայժ» ի ընթերցանութիւնը սկսաւ ջիգերը խան- գարել ու տեղ գրաւեց ծիծաղը:

Ուրեմն Հայտե մեղք չունի: . . .

Այսօր հասարակութիւնը վանքերու մէջ վայնասուն- ներ արձակող «Հին Աստուածները» Լքեր է, ու Տաճար- ներու մէջ Պ Ա Լ Ե Թ գարծաղ «Նոր Աստուածաւոր»- ներու ետեէն կը վազէ . . . :

Հաս է գաղանիքը Միրունի, Հայան քեղ մատաղ . . . :

Մ .

ՆԱՄՐԱԿԱՆՈՒՓ

Տիար Մ. Տէմիրճեան Գր- լուժ, Աւետիս Գոսապպեան Բլօէշտ, Կ. Գօնտաքճեան Պաղարծըղ, Հ. Բապուճեան Սիլիստրա, Թերթերը զրկու- ցան:

Տիար Ղազարոս Մչիկեան Պուքրէշ: Ենթահակալութիւն. հաճեցեք իմացնել այն հաս- ցէները. որոնց թերթ պիտի զրկենք:

Պ. Յակոբ Քիւչիւքեան նոյնպէս:

ՓՈՒԱՆ ԸՆԿԱԼԱԿՐԻ

Պ. Հ. Պարտիզպանեան Պուքրէշ, ստացանք եւամօս- եան, թերթերը զրկուցան: Պ. Տիգրան Ալթունեան նոյնպէս: Պ. Արամ Տիմիճ- եան Թուլչա. նոյնպէս:

